

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 31, 2017

Nummer 31, 2017

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:6760](#) 09-08-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:3184](#) 04-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:6130](#) 02-08-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:6453](#) 28-07-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:6170](#) 26-07-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:6336](#) 19-07-2017

RECHTSPRAAK

Kinderalimentatie van biologische vader. In kort geding bijdrage van € 1000 vastgesteld. Aanhangigmaking bodemprocedure tot vaststelling van kinderalimentatie. Verzoek om voorlopige voorziening ex artikel 223 Rv tot wijziging bijdrage in kort geding vastgesteld, wordt toegewezen.

In kort geding is de biologische vader veroordeeld om per 26 april 2017 € 1000 per maand aan kinderalimentatie voor zijn kind te betalen.

De biologische vader is een paar maanden na de geboorte van het kind € 1000 gaan betalen en is dit bedrag na aandringen blijven betalen. Getracht is om met behulp van een advocaat afspraken te maken over verschillende aspecten van verzorging en opvoeding van het kind, waaronder de bijdrage. Daarin staat ook het bedrag van € 1000. De vrouw stelt dat in dat bedrag ook een component voor haar zit, omdat de man niet deelneemt aan de verzorging en opvoeding van het kind. De man heeft deze overeenkomst niet ondertekend en steeds kanttekeningen bij het bedrag van € 1000 geplaatst.

In het kader van de door de man aanhangig gemaakte procedure tot vaststelling van kinderalimentatie verzoekt de man bij wege van voorlopige voorziening om de in kort geding bepaalde bijdrage van € 1000 te verminderen tot € 308 per maand. De man stelt een dringend financieel belang te hebben bij de voorlopige voorziening, omdat hij in grote financiële nood komt als hij dat bedrag moet blijven doorbetalen. Zijn financiële situatie is sinds 2015 verslechterd.

Ter beoordeling van het verzoek om voorlopige voorziening gaat de rechtbank er veronderstellenderwijs van uit dat een mondelinge overeenkomst tussen partijen tot stand is gekomen. De rechtbank vermeldt uitdrukkelijk dat daarmee geen voorschot wordt genomen op de bodemprocedure. Vervolgens beoordeelt de rechtbank of de overeenkomst kan worden gewijzigd wegens grove miskenning van de wettelijke maatstaven, dat wil zeggen als er een duidelijke wanverhouding is tussen de bijdrage waartoe de rechter zou hebben beslist en die welke partijen zijn overeengekomen.

De rechtbank stelt daartoe een aantal omstandigheden vast, namelijk dat geen schriftelijke overeenkomst tussen partijen met betrekking tot het kind tot stand is gekomen; dat het bedrag van € 1000 is gebaseerd op een eerste betaling van de man een paar maanden nadat het kind was geboren; dat de vrouw de kinderalimentatie deels ook als een bijdrage voor haar beschouwt, omdat de man niet deelneemt aan de verzorging en opvoeding van het kind; en dat de man niet onderhoudsplichtig is jegens de vrouw, omdat partijen niet getrouwd zijn geweest.

Voorts bepaalt de rechtbank de behoefte van het kind op € 588 per maand. De rechtbank merkt op dat de draagkracht van de man verdeeld moet worden over drie kinderen, omdat hij twee kinderen uit een eerdere relatie verzorgt en opvoedt.

Alle omstandigheden samengenomen leiden de rechtbank tot de conclusie dat het bedrag van € 1000 is vastgesteld met grove miskenning van de wettelijke maatstaven. De rechtbank stelt de bijdrage voorlopig vast op € 500 per maand.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 09-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:6760

Zaaknummer: C/15/260108 / FA RK 17-3364

RECHTSPRAAK

Kinderalimentatie. Verdeling van de draagkracht van de drie onderhoudsplichtigen (ouders en stiefouder) zodanig dat de stiefouder buiten beschouwing blijft.

De vrouw is op 20 december 2016 een geregistreerd partnerschap aangegaan met X, de stiefouder.

De rechtbank wijst erop dat blijkens de parlementaire geschiedenis van artikel 1:395 BW in het geval de onderhoudsverplichting van de stiefouder samenvalt met die van de ouder van de kinderen, de verplichtingen ter zake van onderhoud in beginsel van gelijke rang zijn. De omvang van ieders onderhoudsverplichting hangt dan af van de omstandigheden van het geval. Als belangrijke factoren hebben in het bijzonder te gelden het gegeven dat tussen de ouder en het kind een nauwere verwantschap bestaat dan tussen de stiefouder en het stiefkind, de draagkracht van de ouder en de stiefouder en de feitelijke verhouding tot ieder van de onderhoudsplichtigen.

In casu is sprake (geweest) van een zeer regelmatig contact tussen de vader en de minderjarige. De partner van de moeder is pas sinds 20 december 2016 stiefouder van de minderjarige. De moeder en haar partner verwachten samen bovendien een kindje waarvoor zij beiden in de toekomst onderhoudsplichtig zijn. De draagkracht van de vader en de moeder is toereikend om in de behoefte van de minderjarige te voorzien. Wanneer de onderhoudsbijdragen van de drie onderhoudsplichtigen naar rato van hun draagkracht worden vastgesteld, dan zou dat betekenen dat een groot deel van de behoefte van de minderjarige voor rekening van de stiefouder zou komen, omdat hij het hoogste inkomen genereert. Dit acht de rechtbank geen redelijke verdeling, gelet op de genoemde omstandigheden. De rechtbank stelt de onderhoudsverplichting van de vader jegens de minderjarige vast op basis van een evenredige verdeling van de draagkracht tussen de vader en de moeder, waarbij bij de vader rekening wordt gehouden met zorgkorting.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 04-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:3184

Zaaknummer: C/08/200410 / FA RK 17-783

RECHTSPRAAK

Erkenner had alleen het gezag over het kind. De erkenning wordt vernietigd. Eindigt dan ook het gezag, waardoor een gezagsvacuüm zou ontstaan?

Het kind is op 6-jarige leeftijd erkend. De moeder en de vader hebben door aantekening het gezamenlijk gezag verkregen. Nadien is het gezamenlijk gezag door de rechter beëindigd. Die heeft bepaald dat het gezag alleen aan de vader toekomt.

De Raad voor de Kinderbescherming (de Raad) doet een verzoek om voorlopige voogdij. De Raad stelt dat sprake is van een gezagsvacuüm, omdat het gezag van de erkenner ten gevolge van de vernietiging van de erkenning van rechtswege zou zijn vervallen en er daardoor al geruime tijd niet is voorzien in het gezag. Daarom zou met spoed de voorlopige voogdij uitgesproken moeten worden.

Het kind woont feitelijk bij haar tante. Deze stelt zich op het standpunt dat het gezag, ondanks de vernietiging van de erkenning, nog steeds bij de man berust. De tante heeft onlangs een verzoek tot wijziging van het gezag van de man ingediend. In die procedure is nog geen beslissing genomen.

De rechtbank overweegt dat minderjarigen onder gezag staan. Dit kan ouderlijk gezag zijn of voogdij. Ouderlijk gezag wordt door een ouder tezamen met een andere ouder uitgeoefend of door een ouder alleen. Voogdij wordt door een ander dan een ouder uitgeoefend (artikel 1:245 BW). Op grond hiervan is de rechtbank van oordeel dat de man tot aan de vernietiging van de erkenning het gezag uitoefende in de vorm van ouderlijk gezag. Sinds de vernietiging van de erkenning oefent hij het gezag uit in de vorm van voogdij, aangezien hij vanaf dat moment een 'ander dan een ouder' is, als bedoeld in artikel 1:245 lid 3 BW.

Van een gezagsvacuüm is niet gebleken. Van enig probleem rondom de gezagsuitoefening is evenmin gebleken.

Na de zitting heeft de Raad voor de Kinderbescherming zijn verzoek ingetrokken.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:6130

Zaaknummer: C/10/528995/JE RK 17-1921

RECHTSPRAAK

Derde verzoek om wijziging voorlopige voorzieningen van de man wordt op het laatste moment ingetrokken. De vrouw had zelfstandige tegenverzoeken gedaan. De advocaat van de man en de man zelf verschijnen niet ter zitting. Veroordeling van de man in de proceskosten.

De man heeft zijn (derde) verzoek tot (wijziging van) voorlopige voorzieningen voor de zitting ingetrokken. De vrouw heeft zelfstandige verzoeken ingediend, zodat de zaak door de intrekking niet is afgedaan. De vrouw heeft onder meer verzocht de man te veroordelen in de kosten van de procedure. De man en zijn advocaat zijn niet ter zitting verschenen.

De rechtbank overweegt ten aanzien van het verzoek van de vrouw om de man te veroordelen in de proceskosten dat het gebruikelijk is dat in familierechtelijke zaken de proceskosten worden gecompenseerd, in die zin dat ieder van partijen de eigen kosten draagt. In het onderhavige geval zijn er naar het oordeel van de rechtbank evenwel gronden om van dit uitgangspunt af te wijken. Het betreft hier het derde verzoek om (wijziging) voorlopige voorzieningen. De man heeft wederom zijn standpunten slechts zeer summier – vrijwel zonder recente onderliggende bewijsstukken – onderbouwd. Enkele dagen voor de geplande zitting heeft hij zich tot een andere advocaat gewend. De man heeft zijn verzoek ingetrokken omdat zijn nieuwe advocaat niet ter zitting kon verschijnen, terwijl hij ook zelf, voorzien van advies of een geschreven stuk van zijn advocaat, had kunnen komen. De rechtbank concludeert hieruit dat de man de onderhavige rechtszaak onvoldoende zorgvuldig heeft doordacht en voorbereid en de consequenties van het indienen en vervolgens weer intrekken van zijn verzoek voor de vrouw onvoldoende heeft meegewogen. Als gevolg van het verzoek van de man heeft de vrouw zich opnieuw tot een advocaat moeten wenden en opnieuw kosten moeten maken. De rechtbank heeft de man op grond van artikel 237 Rv daarom in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 28-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:6453

Zaaknummer: C/15/259423 / FA RK 17-3009

RECHTSPRAAK

Conflictueuze echtscheiding. De Raad voor de Kinderbescherming adviseert de beslissing over beëindiging van het gezamenlijk gezag en de omgang een jaar aan te houden. De rechtbank acht zich voldoende voorgelicht en hakt de knoop thans reeds door: moeder wordt alleen met het gezag belast; het verzoek om omgang wordt afgewezen.

Bij eerdere beschikking heeft de rechtbank de Raad voor de Kinderbescherming (de Raad) verzocht om ten aanzien van de zorgregeling en het gezag een onderzoek te verrichten en de rechtbank te adviseren. De Raad adviseert de rechtbank de beslissing over de meest passende gezagssituatie een jaar aan te houden en te beginnen met hulpverlening aan de ouders die als doel heeft het aanpakken van de echtscheidingsproblematiek en het verbeteren van de communicatie.

De rechtbank overweegt dat is gebleken dat de communicatie tussen de ouders al jarenlang ernstig verstoord is. Volgens het rapport van de Raad zijn er veel ruzies geweest tussen de ouders waarbij persoonlijke problematiek (genoemd worden alcoholverslaving en agressie van vader en agressie van moeder) een rol speelde. Er zijn veel escalaties geweest tussen de ouders waarbij ook de politie betrokken is geweest. Een aanhouding van de beslissing over het gezag voor een periode van een jaar, zoals door de Raad wordt geadviseerd, zal naar de verwachting van de rechtbank geen ander licht op deze kwestie werpen. Naar het oordeel van de rechtbank is voldoende informatie beschikbaar om thans reeds over het verzoek te beslissen. De rechtbank is van oordeel dat niet te verwachten is dat in de verstandhouding en communicatie tussen de ouders daadwerkelijk binnen een jaar substantiële verbetering zal komen en zij in staat zullen zijn tot een behoorlijke gezamenlijke gezagsuitoefening. De rechtbank is van oordeel dat wijziging van het gezag in het belang van de kinderen noodzakelijk is. Het daartoe strekkende verzoek van de moeder is daarom toegewezen.

De Raad heeft de rechtbank geadviseerd (ook) de beslissing over de omgang aan te houden voor de duur van een jaar, waarna de Raad een definitief advies geeft hierover. De rechtbank is van oordeel dat het niet in het belang van de kinderen is dat de beslissing over de omgang voor een periode van een jaar wordt aangehouden. Naar het oordeel van de rechtbank is

voldoende informatie beschikbaar om thans reeds over het verzoek te beslissen. Uit het rapport van de Raad en de verklaringen van een van de kinderen in raadkamer blijkt dat beide kinderen hun vader wel willen zien, maar onder de juiste omstandigheden. Vader moet voor de kinderen betrouwbaar en voorspelbaar zijn. Voor de kinderen blijft het een probleem dat de vader hen vragen stelt over de moeder. Tot op heden heeft de vader echter nog niet begrepen wat de impact is van zijn eigen gedragingen op de kinderen. Daarom acht de rechtbank vaststelling van concrete omgang tussen de vader en de kinderen op dit moment (nog) in strijd met zwaarwegende belangen van de minderjarigen. Het verzoek van de vader om vaststelling van een omgangsregeling is daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 26-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:6170

Zaaknummer: C/15/247225 / FA RK 16-4841

RECHTSPRAAK

Raad voor de Kinderbescherming wil geen verzoek tot beëindiging van het gezag indienen. GI wil wel beëindiging van het gezag. Toepassing van artikel 1:267 lid 2 BW: zaak wordt voorgelegd aan de rechtbank. Rechtbank oordeelt dat beide ouders zich positief hebben ontwikkeld en dat op dit moment beëindiging van het gezag niet in het belang van de kinderen is.

De Raad voor de Kinderbescherming (de Raad) heeft besloten geen verzoek tot gezagsbeëindiging in te dienen. Vervolgens heeft de Raad op grond van artikel 1:267 lid 2 BW op verzoek van de gecertificeerde instelling (GI) de rechtbank verzocht te beoordelen of beëindiging van het gezag moet volgen.

De rechtbank is met de Raad voor de Kinderbescherming van oordeel dat voldoende is gebleken dat de ouders zich sinds hun terugkeer naar Nederland in mei 2016 positief hebben ontwikkeld. Beide ouders zijn beschikbaar en bereikbaar geweest voor de GI en hebben inzicht hebben gegeven in het hulpverleningsproces van de moeder en hebben toestemming gegeven voor de geïndiceerde hulpverlening voor de kinderen. De positieve ontwikkeling van de kinderen enerzijds en de stabiliteit en continuïteit die hen geboden wordt binnen het familienetwerk anderzijds, is van groot belang voor de verdere ontwikkeling van de kinderen. De ouders en de grootouders werken op een positieve manier samen waar het gaat om de kinderen. De rechtbank is van oordeel dat voor de kinderen de aanvaardbare termijn, te weten de periode van onzekerheid over de vraag waar zij zullen opgroeien zonder verdergaande ernstige schade voor hun ontwikkeling, niet is verstreken. De GI heeft ook ter zitting onvoldoende nader gemotiveerd waaruit de ontwikkelingsbedreiging voor de kinderen zou bestaan bij het voortduren van het ouderlijk gezag. De eerdere beslissing van de meervoudige kamer van deze rechtbank van 22 januari 2016, waarin geoordeeld is dat het opvoedperspectief van de kinderen niet langer bij de ouders ligt, is hiermee niet in tegenspraak. Integendeel, het opvoedperspectief blijft bij de grootmoeder moederzijde liggen, maar de situatie heeft zich voor het overige ten positieve ontwikkeld. Nu ook duidelijk is dat de kinderen geen schade zullen oplopen als niet wordt overgegaan tot een gezagsbeëindigende maatregel, acht de

rechtbank beëindiging van het gezag van de ouders op dit moment dan ook niet in het belang van de kinderen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:6336

Zaaknummer: C/15/255740 / FA RK 17-1186